

Sygn. akt VII U 2153/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 roku w Lublinie

sprawy R. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

na skutek odwołania R. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 21 sierpnia 2014 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala R. Ł. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2014 roku do dnia 31 stycznia 2016 roku.

Sygn. akt VII U 2153/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił R. Ł. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej dokonano zmiany orzeczenia Lekarza Orzecznika Komisji Lekarskiej ZUS i nie uznano wnioskodawcę za niezdolnego do pracy (decyzja – aka - rentowe).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty (k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie albowiem wnioskodawca nie wskazał w odwołaniu numeru decyzji od, której wniósł odwołanie (k.3). Następnie na rozprawie pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania (k.27).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca urodzony (...) z zawodu jest frezerem ostatnio pracował zawodzie ślusarza-spawacza. Wnioskodawca miał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2012 roku do 30 czerwca 2014 roku. W dniu 25 czerwca 2014 roku wnioskodawca zwrócił się o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Po przebadaniu przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 15 lipca 2014 roku został uznany za niezdolnego do pracy do dnia 31 lipca 2016 roku (akta rentowe). Na skutek zarzutu wadliwości wniesionego przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika wnioskodawca został poddany badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku nie uznała go za niezdolnego do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS –akta rentowych).

Wnioskodawca cierpi na zespół bolesnego barku z ograniczeniem ruchomości, zmiany zwyrodnieniowe obu rąk z przykurczami palców 1-4 z upośledzeniem zdolności chwytnej lewej ręki oraz zmiany zwyrodnieniowe obu stawów kolanowych i skokowych. Nadto cierpi na dławicę piersiową stabilną, nadciśnienie tętnicze oraz zespół bólowy kręgosłupa, dnę moczanową, astmę oskrzelową i cukrzycę typu 2. Dolegliwości powyższe powodują u wnioskodawcy częściową niezdolność do pracy od 2012 roku do dnia 31 stycznia 2016 roku (opinia biegłych neurologa, pulmonologa, kardiologa i reumatologa k. 13). Opinia biegłych była zgodna z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 15 lipca 2014 roku co do stanu zdrowia wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy zostały ustalone w oparciu o opinię biegłych lekarzy sądowych. W opinii biegłych po badaniu wnioskodawcy i analizie dokumentacji medycznej zgodnie stwierdzili, że jego stan zdrowia powoduje nadal częściową niezdolność do pracy. Organ rentowy wnosił o sporządzenie opinii także przez biegłego ortopedę i Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy. Biegły jednak nie wypowiedział się na temat niezdolności wnioskodawcy albowiem, jak ustalił to w oparciu o dokumentację medyczną, wnioskodawca nie był dotychczas konsultowany i leczony przez ortopedę (opinia k.32). Po otrzymaniu opinii organ rentowy ostatecznie nie wnosił zastrzeżeń (protokół rozprawy k.46). Sąd uwzględnił sporządzoną wcześniej w sprawie opinię jako podstawę do ustalenia niezdolności do pracy wnioskodawcy.

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 stycznia 2016 roku. Z tego względu zaskarżoną decyzję należało zmienić ustalając wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia 31 stycznia 2016 roku.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.